Ч. 137.

Львôвъ, Вторникъ 27 листопада (9 грудня) 1884.

Рôчникъ V.

Выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы (крôмъ рускихъ святъ) о 4-ôй год. попол. Литер. додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстей“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ каждого 15-го и последного дня каждого мѣсяця.

Редакція, администрація и експедиція пôдъ Ч. 44 улица Галицка.

Всѣ листы, посылки и рекламаціи належитъ пересылати пôдъ адресою: редакція и администрація „Дѣла“ Ч. 44 ул. Галицка.

Рукописи не звертаются тôлько на попередне застереженье.

Поодиноке число стоитъ 12 кр. а. в.

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. отъ одной трочки печатнои.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ отъ порта.

Предплату належитъ пересылати франко (найлучше почтовымъ „переказомъ“) до: Администрація часописи „Дѣло“ ул. Галицка Ч. 44.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ для Австріи / для Россіи:

на цѣлый рôкъ .	12 зр.	на цѣлый рôкъ .	12 рубл.
на пôвъ року .	6 зр.	на пôвъ року .	6 рубл.
на черть року .	3 зр.	на черть рок. .	3 рубл.
съ дод. „Библіотеки“:		съ дод. „Библіотеки“:	
на цѣлый рôкъ .	16 зр.	на цѣлый рôкъ .	16 рубл.
на пôвъ року .	8 зр.	на пôвъ року .	8 рубл.
на черть року .	4 зр.	на черть рок. .	4 рубл.
на самъ додатокъ:		на самъ додатокъ:	
на цѣлый рôкъ .	зр. 5·—	на цѣлый рôкъ .	5 рубл.
на пôвъ року .	зр. 2·50	на пôвъ року .	2 рубл.
на черть року .	зр. 1·25		

Для Заграниці, крôмъ Россіи:

на цѣлый рôкъ .	15 зр.
на пôвъ року .	7·50 зр.
на черть року .	3·75 зр.
съ дод. „Библіотеки“: на цѣлый рôкъ .	19 зр.
на самъ додатокъ: на цѣлый рôкъ .	6 зр.

Руске епископство въ Станиславовѣ.

Наконець сталося фактомъ тое, о чѣмъ вже майже ôтъ року голосили часописи, — до рады державнои увôйшовъ уже правительственный проєктъ дотычащій основаня руского епископства въ Станиславовѣ, третого въ Галичинѣ. Мин. финансôвъ дръ Дунаевскій вже въ своѣмъ финансовôмъ експозе, выголошенôмъ д. 4 л. грудня, згадавъ о тôмъ епископствѣ, а д. 6 л. грудня зôставъ внесеный и самъ проєктъ закона.

Дякувати ласкавôй памяти одного зъ нашихъ Вп. послôвъ въ радѣ державнôй, мы вже нынѣ єсьмо въ можности подати нашимъ Вп. читателямъ проєктъ закона о додатковôмъ кредитѣ на епископство въ Станиславовѣ и мотивы въ повнôй основѣ.

„Законъ зъ дня . . . дотыкаючій ôткрытя додаткового кредиту до буджету державного за рôкъ 1884 для установленя резиденціи для греко-католицкого епископа въ Станиславовѣ.

За згодою обохъ палатъ рады державнои розпоряджаю якъ слѣдуе:

Артикулъ I.

Для покрытя непредвидженого въ законѣ финансовôмъ за рôкъ 1884 выдатку дотычно набутя и приспособленя дому Прибыловскои пôдъ ч. 215²/₄ при улици Липовôй въ Станиславовѣ на резиденцію маючого установитися греко-католицкого епископа тамже, призволяєся слѣдуючій кредитъ додатковый на часъ ужитя до кôнця марта 1886 р.

Роздѣлъ IX. Министерство вѣроисповѣданя и просвѣты.

Титулъ 10, Потребы религійного фонду Галичины.

Надзвычайна потреба въ цѣли набутя дому пôдъ ч. 215²/₄ при улици Липовôй въ

Станиславовѣ	35.000 зр.
на его приспособленье . . .	4.300 „
разомъ .	39.300 „

Артикулъ II.

Переведенье сего закона поручаю своему министрови вѣроисповѣдань и просвѣты и министрови финансôвъ.

Мотивы.

Греко-католицка архидіецезія Львôвска обнимала до теперь область на 838 квадратовыхъ миль съ 1¹/₂ миліона належачими до неи вѣрными, 49 деканатами, 1183 душпастырскими стаціями и 164 сотрудниками. Неможнôсть основного перегляду такои великои архидіецезіи черезъ одного архіепископа, хочьбы ôнъ и бувъ въ самôй силѣ мужеского вѣку, вже давно зôстала признаною и длятого вже найвысшою постановою зъ 8 мая 1850 року рѣшено въ принципѣ вылученье области колишныхъ округôвъ Коломыя, Чортковъ и Станиславôвъ а такожь Буковины зъ тои архидіецезіи и сотворенье зъ тои вылученои територіи окрему епископску діецезію съ сѣдищемъ ординаріяту въ Станиславовѣ.

Тôлько-жь переговоры съ папскою куріею дотычно переведеня того роздѣлу архидіецезіи и основаня нового греко-католицкого епископства въ Станиславовѣ, якъ такожь дотычнѣ вступнѣ розслѣды — поступали дуже помалу напередъ, а въ роцѣ 1878 зôстали навѣть зовсѣмъ залишенѣ.

Але вже въ наслѣдокъ природного помноженя жителѣвъ все що-разъ яскравѣйше выступаючѣ недогоды за надто великои розлогости Львôвскои греко-католицкои архидіецезіи дали причину до найвысшои постановы зъ 29 сѣчня 1884 року, котра розпорядила на ново пôдняти переговоры съ папскою куріею въ цѣли якъ найскорѣйшого основаня греко-католицкого епископства станиславôвского а заразомъ розпорядила, щобы въ наручнôй хвили черезъ зменшенье рôчнои дотаціи митрополита у Львовѣ часть столового маєтку греко-католицкого архіепископства львôвского, яку уенасться пригôдною до розпорядимости, призначити епископству Станиславôвскому.

Тая хвиля однакожь являєся такъ довго не наспѣвшою, доки не ôтпаде пенсія 12.000 зр. зрезигнувавшого митрополита Дра Іосифа Сембратовича, котра тяготитъ на рôчнôмъ доходѣ греко-католицкого архіепископства львôвского.

До тои поры може бути рôчна дотація епископа въ Станиславовѣ уплачувана тôлько зъ религійного фонду.

Дотычно отже тои рôчнои дотаціи и взагалѣ накладу на основанье греко-католицкого епископства въ Станиславовѣ згодилося правительство въ наслѣдокъ найвысшого повномочія зъ 29 сѣчня 1884 съ папскою куріею на слѣдуючѣ позиціи:

для епископа рôчно . . .	7000 зр.
„ настоятеля собору . . .	1260 „
„ декана собору	1155 „
„ кустоша собору . . .	1050 „
„ одного крылошанина а разомъ директора консист. канцеляріи	840 „
„ другого крылошанина а разомъ першого соборн. проповѣдника	840 „

(Трета установлена посада крылошанина съ рôчною платнею 840 зр. буде обсаджена доперва тогды, коли опорожнится греко-кат. мѣска парохія въ Станиславовѣ; она буде тогды влучена до капитулы а єи рôчный доходъ 277 зр. 31 кр. буде ужитый на частькове покрытье рôчнои дотаціи того третого крылошанина.)

Для трехъ викаріѣвъ соборныхъ, зъ котрыхъ одинъ мае побирати 400 зр. а два по 315 зр. рôчно, разомъ . . . 1030 зр.

На консисторску канцелярію, а взглядно для маючихъ бути установленыхъ черезъ епископа канцелистôвъ и діюрнист. разомъ 500 зр.

(Кромѣ того будутъ зъ персоналу консисторскои канцеляріи Львôвского греко-кат. архіепископства перенесенѣ до Станиславôвскои консисторскои канцеляріи: другій канцелистъ съ платнею 880 зр., одинъ курсоръ съ платнею 196 зр. 87 кр. Съ постепеннымъ ôтпаданьемъ тыхъ органôвъ, злишныхъ для львôвскои канцеляріи консисторскои, будутъ потребы Станиславôвскои канцеляріи консисторскои доповненѣ.)

За чиншъ найму для умѣщеня членôвъ капитулы и дому пресвитерского . 3.800 зр.

За обслугу рукополагаемыхъ въ домѣ пресвитерскôмъ . . . . 100 зр.

Отже тое епископство потребуе въ найблизшôмъ часѣ правильного повторяючогося выдатку въ сумѣ . . . . 17.575 зр.

Яко надзвычайный выдатокъ являєся потреба на приспособленье греко-католицкои церкви парохіяльнои въ Станиславовѣ на церковь катедральну . . . . . 19.000 зр.

и на закупно та приспособленье реальности и дому Прибыловскои въ Станиславовѣ на епископску резиденцію . . . . 39 300 зр.

Теперѣшне предложенье правительственне домагаєся тôлько на покрытье того послѣдного выдатку потрѣбного надзвычайного кредиту на рôкъ 1884, бо если нове епископство мае, якъ сего вымагаютъ обставины, якъ найскорше бути введене въ житье, — то передовсѣмъ треба старатися о помѣщенье для епископа.

Кредиты для всѣхъ прочихъ звычайныхъ и надзвычайныхъ потребъ дотычно нового епископства появлятся въ буджетѣ державнôмъ на рôкъ 1885, бо доперва въ тôмъ роцѣ маєся перевести обсада нового епископского престола, посадъ капитульныхъ и викаріѣвъ соборныхъ, устроєнье консисторскои канцеляріи, якъ такожь приспособленье парохіяльнои церкви въ Станиславовѣ на катедральну.

Важнѣ вѣдомости.

I. Зъ Дрогобыча доносятъ намъ, що всѣ деканаты епархіи Перемыскои маютъ збиратися на соборчики, щобы нарадитись, въ котрôмъ товариствѣ асекураційнôмъ убезпечати церкви и будынки парохіяльнѣ на случай санкціонованя примусовои асекураціи. Священики деканата дрогобыцкого маютъ зôбратися въ тôмъ дѣлѣ на соборчикъ дня 11 грудня. На 16 же грудня скликаный надзвычайный загальный збôръ ôтпоручникôвъ вдовичо-сирôтского фонда до Перемышля въ цѣли обдуманя того дѣла зô взгляду на користи, якѣ товариства асекураційнѣ обѣцюютъ вдовичо-сирôтскому фондови за громадну асекурацію. Розумѣєся, що не выключаєся можнôсть заснованя власного товариства асекураційного.

II. Довѣдуємося зъ вѣродостойного жерела, що руска народна школа у Львовѣ буде вылучена ôтъ школы им. Пирамовича, при котрôй она доси остае въ видѣ клясъ паралельныхъ, и буде зôрганизована яко школа окрема, самостôйна руска. Краєва рада шкôльна не чуєся въ правѣ удержувати руску школу яко паралельну при школѣ им. Пирамовича, бо дотычна устава краєва не мѣститъ въ собѣ постановы, що въ народныхъ школахъ можутъ въ загалѣ истнувати якѣ паралельки.

ДОПИСИ.

Зъ Черновець.

(*Похороны бл. п. Григ. Воробкевича. Выборы до рады грамадскои. Краєвый выдѣлъ. Русины, Нѣмцѣ и Поляки. Слово до буковиньскихъ Русинôвъ.*) Була вже въ „Дѣлѣ“ згадка про похороны бл. п. „Наума Шрама“. Сумный сей обрядъ ще доси остае въ нашôй памяти съ великимъ жалемъ на архимандрита Калинеску, колишного Калинôвского, котрый зô всѣхъ перевертнѣвъ найлучше знае по руски, а промовлявъ оба разы лишь по румуньски на похоронѣ мужа, котрый все и всюды явно выступавъ яко Русинъ. Тôлько вчасному вмѣшаню одного зъ нашихъ людей треба завдячати, що на похоронѣ не прійшло до якого забуреня... Годѣ було холоднокровно глядѣти на нетолеранцію румуньского шовиниста, до того ще асиранта на престолъ архіерейскій...

Того самого дня при выборахъ до рады мѣскои перепавъ рускій кандидатъ сов Винницкій, котрому нестало тôлько 7 голосôвъ. На его мѣсце зôставъ выбраный адъюнктъ Морарь Андрієвичь. Сов. Винницкій упавъ тôлько черезъ байдужнôсть Русинôвъ, котрѣ не явилися до выборôвъ. Цѣле заступництво рускихъ дѣлъ въ радѣ громадскôй, особливо супротивъ 10 єи членôвъ Румунôвъ съ ихъ проводиремъ звѣстнымъ русиноѣдомъ сов. Питеемъ, спочивае на однôмъ Русинѣ, Дру Волянѣ.

При сихъ выборахъ Румуны въ однôмъ выборчôмъ колѣ вязалися съ прочими христіянами противъ жидôвъ, а въ другôмъ съ жидами. Имъ все рôвно, щобы тôлько одну народнôсть по другôй вытискати. Для Русинôвъ черновецкихъ являєся рѣчею користною, щобы въ радѣ, коли вже не можутъ перейти до неи Русины, були рôжнѣ народности (Нѣмцѣ, Поляки) яко противувага шовинистамъ румуньскимъ. Относины тутешныхъ Русинôвъ до Полякôвъ тутъ маютъ зовсѣмъ иншій видъ, якъ въ Галичинѣ, длятого тутешнѣ Поляки помагаютъ часомъ Русинамъ и на ôтворôтъ. Commune periculum — concordiae vinculum. Тôлько-жь Поляки тутъ елементъ слабый — а до того ще, хочь бôльшôсть рада-бы помагати Русинамъ, находятся мѣжь ними одиницѣ, котрѣ для личныхъ взглядôвъ идутъ на службу Румунôвъ. Се показалося при выборахъ до буковиньского сойму; тое повторилося и при выборахъ до рады мѣскои. До тои послѣдной выбраный одинъ Полякъ, именно такій, що держитъ съ Румунами...

Третій фактъ румуньскои „справедливости“, котру такъ голосно славивъ теперѣшный маршалъ краєвый, бар. Василько Серетскій, — то таки его дѣло, дѣло Выдѣлу краєвого. Сими днями дôстали всѣ громады поученье (розпорядженье краєвого Выдѣлу буковиньского зъ 21 жовтня 1884), якъ можна побôльшити доходы громадскѣ. Розпорядженье се выдане въ языцѣ нѣмецкôмъ и кôнчится словами: „Der Gemeindevorsteher wird beauftragt *diesen* Erlass dem Gemeindeausschusse vollinhaltlich *vorzulesen* (!). Вояка поясненя зъ нашои стороны тутъ злишнѣ. Зачуваємо, що опôсля выготовлено и розôслано перекладъ румуньскій, а о рускôмъ анѣ слыху! Рускѣ громады повиннѣ упôмнутися о свое право и пригадати Выдѣлови краєвому, що на Буковинѣ жіютъ рôвноправнѣ Русины!

Ще кôлька слôвъ до Васъ, Русины буковиньскѣ! Лучѣтся въ одну велику, сильну громаду! „Руска Бесѣда“ нехай громадитъ всѣхъ, що хотятъ працювати надъ духовымъ пôддвигненьемъ руского народа. За-для другихъ жизненныхъ дѣлъ нашихъ громадѣться около „Народного Дому“ и политичнои „Рускои Рады“! Глядѣть, братя, на занѣмѣвшу угорску Русь... Берѣтся до працѣ, поки часъ, до працѣ згôднои, вытревалои, одушевленои, щобы и насъ, буковиньску Русь, не стрѣтила така доля, якъ Русь угорску!

О. О. П.

Нашѣ кривды въ школахъ.

(Постоянна рубрика).

Зъ Снятына надôслано намъ слѣдуючій „Okólnik do pp. kierowników szkół okręgu Sniatyńskiego“, котрый выдала окружна рада шк. пôдъ ч. 1602.

„Okólnikiem z dnia 6 lutego b. r. l. 103 zawiadomiła c. k. Rada szkolna krajowa Radę szkolną okręgową, iż dla rozbudzenia zachęty do czytania wielce pożytecznego czasopisma „Szkoła“ zaprenumerowała 9 egzemplarzy dla tutejszego okręgu na r. 1884, z których według okólnika tutejszego z dnia 17 lutego b. r. l. 244 miało korzystać 30 szkół. Już wówczas wezwała c. k. Rada szkolna okręgowa pp. kierowników szkół, aby się starali jużto z własnych funduszów jużto z miejscowego funduszu szkolnego zaprenumerować dla swojej szkoły osobny egzemplarz tego czasopisma na r. 1885. — Ponieważ równocześnie Rady szkolne miejscowe wezwane zostały do przedłożenia preliminarzy na r. 1885, przeto mają pp. kierownicy sposobność postarania się, aby do preliminarza wstawiono kwotę 4 złr. na prenumeratę. Pragnąc mieć przegląd szkół, które będą korzystać z tego czasopisma, a chcąc Redakcyę tego czasopisma zawiadomić wcześnie, ile egzemplarzy ma przygotować na r. 1885, wzywa pana c. k Rada szk. okręgowa, byś porozumiawszy się z Radą szkol. miejscową doniósł do 8 dni, czy zaprenumerujesz „Szkołę“ z funduszu własnego jużto sam, jużto w połączeniu z sąsiadem, czy też wyjednałeś u Rady szkol. miejscowéj, iż wstawiła kwotę 4 zlr. na prenumeratę do preliminarza na r. 1885.

Byłoby do życzenia, aby każda szkoła była w posiadaniu osobnego egzemplarza, który Redakcya na miejsce prześle. Kwotę 4 fl. prześlą pp. kierownicy szkół najdalej do 1 marca 1885 na ręce c. k. Rady szkol. okręgowej, obecnie zaś nadeślą żądane zawiadomienie.

Z c. k. Rady szkolnéj okręgowéj
Sniatyn 23 listopada 1884.
W zastępstwie: *Stańkowski* m. p. ***Howorka*** m. p.“

Якъ зъ наведеного буквально тексту окружника бачимо, полонизація рускихъ шкôлъ черезъ урядове накидуванье рускимъ громадамъ и школамъ (не за дармо, але за грошѣ зъ хлопскихъ податкôвъ!) польскои „Szkoł-ы“ — мимо ôтповѣди п. намѣстника въ соймѣ на интерпеляцію рускихъ послôвъ — иде собѣ неспинено своимъ ходомъ. Рада окружна чинитъ моральну пресію на учителѣвъ, щобы наражували громады на непотрѣбный и шкôдный выдатокъ, бо для рускихъ шкôлъ служитъ руска „Часопись школьна“, а не польска „Szkoła“. Бѣднѣ тѣ рускѣ учителѣ! Зъ однои стороны — пресія инспектора, котрый промовляе до нихъ многозначущими словами: „pp. kierownicy mają sposobność postarania się“ (щобы п. редакторъ польскои „Szkoł-ы“ мавъ якъ найбôльше число предплатникôвъ), а зъ другои стороны — можливый роздоръ мѣжь учителями и громадами, бо громады и такъ вже высысанѣ тысячными податками и додатками певно не схотятъ зъ доброго дива складати податокъ на польску „Szkoł-y“. А чи се выйде на користь того такъ потрѣбного довѣрія руского народа до шкôлъ, остаючихъ пôдъ зарядомъ краєвои и окружныхъ радъ шкôльныхъ, чи се выйде на користь такъ необходимо потрѣбнои гармоніи мѣжъ учителями и рускими громадами, — о тôмъ мы рѣшучо сумнѣваємося. Диво дивне, що нашй шовинисты ще доси за мало мали часу пересвѣдчитися о погубности въ шкôльництвѣ политичныхъ агитацій — и безъ памяти ведутъ дальше полонизацію нашихъ шкôлъ! Але тая злощастна нитка таки мусить урватися, бо рускій нарôдъ, бо громады рускй що-разъ бôльше прозрѣваютъ и домагаются правдивои просвѣты молодому поколѣню. Прочь съ треклятою полонизаціею!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(*Рада державна.*) Ôткрытье рады державнои есть въ теперѣшнôй хвили найважнѣйшимъ фактомъ на поли внутрѣшнои политики монархіи, тожь и не дивниця, що на засѣданяхъ єи концентруєся цѣла увага публики и ôтвертаєся на хвилю ôтъ другихъ менше важныхъ справъ, що до теперь становили предметъ публицистичнои дискусіи. Сесія рады державнои, заинавгурована дня 4 н. с. грудня, важна передовсѣмъ тымъ, що она становитъ мовь-бы перехôдъ до новои епохи парляментарнои акціи, котрои основою и пôдкладкою маютъ статись недалекй выборы. Важнôсть хвилѣ розумѣютъ, здаєся, всѣ сторонництва политичнй и всѣ они пытаются, що буде дальше и кому удастся имити керму парляменту, а тымъ самымъ и внутрѣшнои политики? Якійсь жахъ, якась непевнôсть проявляєся въ всѣхъ кружкахъ, що маютъ претенсіи на верховодство, а ихъ проводники и органы голосно або пôвслôвцями высказуютъ свою обаву о будучнôсть, закрываючи єи досыть незручно надѣями окрѣпленя теперѣшныхъ позицій. — Въ виду теперь пануючого успособленя нема выглядôвъ на якйсь радикальнѣйшй змѣны въ складѣ нашого тѣла парляментарного, на котрого угрупованье могло бы що найбôльше ôтдѣлати вступленье до рады державнои репрезентантôвъ нового повстаючого доперва елементу т. з. „Hofdemokraten“ и збôльшенье незначнои фалянги антисемитôвъ. — Хôдъ першого засѣданя палаты посольскои, зъ котрого подали мы въ послѣднôмъ числѣ найважнѣйшій результатъ о. є. зôставленье циферъ прелиминаря буджету внесеного министромъ скарбу, бувъ слѣдуючій. Пôсля вступнои бесѣды предсѣдателя палаты и по зложеню приреченя нововыбраными послами ôтчитано предложеня правительства. Оттакъ слѣдувало ôтчитанье интерпеляціи Гербота въ справѣ пôвнôчнои желѣзницѣ. Дръ Герботъ, покликуючися на се, що съ днемъ 4 марта 1886 р. гасне привилей сеи желѣзницѣ, а рѣшенье сеи справы въ такій способъ, котрый-бы ôтповѣдавъ економичнымъ и финансовымъ интересамъ державы и скоре єи полагодженье безъ провизоріи, — представляєся дуже важнымъ, запытує правительство, чи думає оно внесеня, маючй на цѣли рѣшенье справы сеи желѣзницѣ предложити ще сеи сесіи? — Дальше слѣдувало читанье внесеня пос. Мага и товар. въ справѣ Шварцъ-Каминьскій. Внескодатель, покликуючися на факты, пôдношенй въ тôй справѣ на зборѣ выборцѣвъ у Львовѣ и на акты судовй при тôй случайности ôтчитанй, въ котрыхъ показуєся, що Länderbank обѣцявъ зъ вдячности одному зъ членôвъ палаты 60.000 зр., жадає, щобы палата рѣшила припоручити комисіи, выбранôй для провѣреня сеи справы, провѣренье такожь сихъ новыхъ фактôвъ. Пос. Найвиртъ зложивъ на столѣ президіяльнôмъ внесенье, щобы палата поручила желѣзничôй комисіи провѣрити актъ концесіи зъ 12 мая 1884 р., удѣленои Länderbank-ови на будову желѣзницѣ зъ Сктъ-Пельтенъ до Тульнъ и здати о тôмъ справу. Пос. Швабъ зложивъ ôттакъ внесенье, щобы завôзвати министра торговлѣ, щобы ôнъ зô взгляду на евентуальне перетяженье скарбу державного завѣдомивъ палату о основѣ заключеныхъ съ приватными желѣзницями умовъ, въ силу котрыхъ держава переняла ихъ въ свôй зарядъ. — Ôттакъ забравъ голосъ гр. Таффе и пояснявъ справу помочи правительства въ користь потерпѣвшихъ ôтъ повени въ Галичинѣ, оправдуючи заасигнованье зъ фондôвъ державныхъ на тую цѣль сумы 800.000 зр. Правительство, довѣдавшися о нещастю, яке постигло Галичину, выєднало цѣсарске розпорядженье зъ 28 липця с. р., а теперь предкладає справу сего зарядженя до конституційного трактованя. Парляментъ буде мавъ однакожь ще и другу задачу. Ходитъ ту именно о то, щобы запобѣгчи нещастямъ ôтъ повени на будуще, бо они появляючися досыть часто, пôдкопали вже добробытъ Галичины. Въ виду того треба звернути увагу на рѣки въ Галичинѣ и обдумати по-за границями того, що законы въ тôй мѣрѣ становлятъ средства на ухиленье сихъ нещасть, котрй такъ Галичинѣ якъ и цѣлôй державѣ задаютъ глубокй раны. Правительство засягнуло въ тôмъ ôтношеню докладнй информаціи и предложитъ палатѣ ôтповѣднй внесеня. — По гр. Таффе представивъ министеръ Дунаєвскій свое финансове експозé, а ôттакъ приступила палата до властивого дневного порядку, зъ котрого залагоджено внесенье Поша о зниженье законнои стопы процентовои зъ 6% на 5% ôтъ ста. — Внесенье переказано комисіи правничôй. — Зъ предложень правительства, внесеныхъ на тôмъ засѣданю, стоитъ згадати про слѣдуючй проекты: Законъ о завѣшеню дѣяльности судôвъ присяжныхъ въ Вѣдни, Корнайбургу и Винеръ-Найштадъ (до 31 грудня 1885 р.), законъ що до судôвъ выемковыхъ въ Дальматіи, законъ о провизоріи буджетовôй до кôнця марта 1885 р. законъ о выконуваню судôвництва надъ ляндверистами, законъ о контингенсѣ рекрутôвъ на р. 1885 и законъ про улекшеня въ уплатѣ податку грунтового. Друге засѣданье ôтбулося въ суботу дня 6 н. с. грудня, а на дневнôмъ порядку сего-жь засѣданя стояли межи прочими слѣдуючй справы: Перше читанье договору съ Италіею, ухваленого высшою палатою, для урегулёваня рыболовлѣ на озерѣ Гарда, перше читанье проектôвъ, внесеныхъ правительствомъ на першôмъ засѣданю, справозданье комисіи правничои що до змѣны деякихъ постановъ ординаціи адвокатскои.

(*Сумарій австрійского буджету на р. 1885.*) Загальна сума прелиминаря буджетового, внесеного на засѣданю палаты посольскои зъ дня 4 н. с. грудня роздѣляєся межи поодинокй етаты, якъ слѣдує:

I. Выдатки:

1.	Удержанье двора	4,650.000 зр.
2.	Канцелярія кабинетна цѣсарска	75.000 „
3.	Рада державна	1,116.444 „
4.	Судъ державный	24.000 „
5.	Рада министрôвъ	1,028.627 „
6.	Спôльнй справы (вôйско, дипломатія и т. д.)	89,387.439 „
7.	Минис. внутрѣшныхъ справъ	18,964.609 „
8.	„ обороны краєвои	9,537.754 „
9.	„ просвѣты	19 506 091 „
10.	„ скарбу	106,598.786 „
11.	„ торговлѣ	85,760 954 „
12.	„ рôльництва	13,973.816 „
13.	„ справедливости	20,832.886 „
14.	Найвысша пал. обрахункова	153.000 „
15.	Етатъ пенсійный	15,961.800 „
16.	Субвенціи и дотаціи	10,925.230 „
17.	Довгъ державный	120,462 518 „
18.	Зарядъ довгу державного	934.200 „
	Загаломъ отже выносятъ выдатки	519,893.166 зр.

II. Приходы:

1.	Двôръ	—
2.	Канцелярія кабинетна	—
3.	Рада державна	—
4.	Судъ державный	—
5.	Рада министрôвъ	715.200 зр.
6.	Спôльнй справы	—
7.	Минис. внутрѣшныхъ справъ	1,132.297 „
8.	„ обороны краєвои	218.461 „
9.	„ просвѣты	5,355.246 „
10.	„ скарбу	408,278.172 „
11.	„ торговлѣ	67,304.810 „
12.	„ рôльництва	10,928.158 „
13.	„ справедливости	682.862 „
14.	Найвысша палата обрахунк.	—
15.	Етатъ пенсіи	71.254 „
16.	Субвенціи и дотаціи	134.500 „
17.	Довгъ державный	8,982.073 „
18.	Зарядъ довгу державного	14.600 „
19.	Доходы зъ продажи недвижимостей державныхъ	91.500 „
20.	Удѣлъ въ доходахъ желѣзницѣ	907.828 „
	Сума покрытя	504 816.961 зр.

зъ порôвнаня обохъ повысшихъ сумъ межи собою показуєся отже недобôръ въ сумѣ 15,076.025 зр.

(*Въ соймѣ угорскôмъ*) закôнчилася оногда дискусія генеральна надъ прелиминаремъ буджету. По промовѣ Гегедиса, Угрона и Андреаньского и по короткôй ôтповѣди Тиссы приняла палата предложенье буджетове за основу спеціяльнои дискусіи. Умѣренна опозиція голосувала съ партіею правительственною.

(*До бесѣды дра Ригера.*) Противъ звѣстнôй бесѣдѣ дра Ригера въ справѣ ческо мадярскихъ ôтношень выступили „Narodni Listy“, выказуючи хибнôсть поглядôвъ и дедукцій, наведеныхъ бесѣдникомъ и заявляютъ, що нѣ зъ становища принципіяльного нѣ зъ поглядôвъ практичнои политики не можутъ згодитися съ проводникомъ старо-ческого сторонництва. Съ тяжкимъ докоромъ выступаютъ противъ Ригерови „Narod. Listy“ за то, що ôнъ посвящає для пріязни съ Мадярами Словакôвъ, котрыхъ Чехи маютъ право и обовязокъ боронити и не повиннй позволити на строгій утискъ ихъ ôтъ Мадярôвъ. Здавало-бы-ся, що на то, що оказавъ (впрочѣмъ справедливо) головный органъ молодо ческого сторонництва пôдпишеся кождый зъ членôвъ сего-жь сторонництва; на дѣлѣ вышло однакожь инакше, бо якъ доносятъ до „Politik“ зъ Вѣдня проводникъ молодо ческого сторонництва дръ Грегръ заявивъ Ригерови, що съ бесѣдою єго зовсѣмъ годится и лишь що до деякихъ детайлѣвъ есть ôтмѣннои гадки. Такй самй заявленя мали зложити такожь другй молодоческй послы и выразили Ригерови сожалѣнье по поводу выступленя „Narodn-ыхъ List-ôвъ“.

ЗАГРАНИЦЯ.

Кн. Бисмаркъ супротивъ Полякôвъ и куріи римскои. Знову промовивъ желѣзный князь въ нѣмецкôмъ парляментѣ а єго важке слово спочило симъ разомъ всею силою на Полякахъ дотыкаючи лишь зъ легка Риму. Старй то вправдѣ рѣчи, на котрй вказавъ кн. Бисмаркъ и коли кому, то певно Русинамъ они давно найлѣпше були звѣстнй. Не въ ныхъ отже а въ выступленю противъ ныхъ кн. Бисмарка лежитъ цѣла важнôсть рѣчи. Хтожь зъ насъ не знає, що значитъ католицизмъ для Полякôвъ а що Поляки для католицизму? Дарма хто вказувавъ-бы тутъ на религійне лишь значенье католицизму для нихъ и на такй лишь самй ôтношеня Полякôвъ до католицкои церкви и єи головы. Исторія наша такъ давнѣйша якъ сучасна, розвиваюча ся середъ насъ и передъ нашими очима поучає насъ зовсѣмъ инакше. Якъ давнѣйше въ часахъ польского панованя католицизмъ служивъ Полякамъ для обединеня польскои державы и ополяченя племенъ не польскои народности; якъ нынѣ ще католицизмъ польскій въ Галичинѣ служитъ Полякамъ для ихъ политичныхъ цѣлей въ Галичинѣ супротивъ руского народу: такъ тымъ бôльше прибирає ôнъ признаку политичну супротивъ протестантскои Нѣмеччины въ Познаньщинѣ и на прускôмъ Шлеску. Католицизмъ есть тутъ одинокимъ природнымъ союзникомъ Полякôвъ супротивъ германизаторскихъ змагань Нѣмеччины и на сѣй лишь пôдставѣ можутъ они найти собѣ политичныхъ прихильникôвъ въ нѣмецкôмъ парляментѣ. Зъ другои стороны знову має католицизмъ — а властиво курія римска — въ Полякахъ непохитныхъ поборникôвъ такъ, що далеко природнѣйше можна-бы примѣнити до нихъ звѣстнй слова: „per vos orientem convertendum spero“. Ся майже нерозлучна звязь Полякôвъ съ римскою куріею и ихъ мрачнй надѣѣ на старй границѣ черезъ якій революційный переворотъ сталисъ причиною, що кн. Бисмаркъ выступивъ супротивъ ныхъ съ цѣлою силою политичныхъ аргументôвъ. Дуже сумнѣваємося, чи кн. Бисмаркъ въ першôй линіи дѣйстно такъ дуже налякався революційныхъ стремлень Полякôвъ. По нашôй думцѣ було-бы се за богато чести для польскихъ шовинистôвъ. Намъ видится скорше, що кн. Бисмаркови скорше о те ходитъ, щобы ôтняти Полякамъ въ Нѣмеччинѣ послѣдного ихъ союзника и змусити курію римску респектувати жаданя Нѣмеччины а ôттакъ доперва поставити Полякамъ и то не лишь нѣмецкимъ але и всѣмъ въ загалѣ таку таму, котрои бы они нѣякъ вже не змогли переломити. Що кн. Бисмаркъ постановивъ рѣшучо выступити супротивъ Полякôвъ, се показавъ вже процесъ Крашевского, сего доказує ще яснѣйше послѣдна бесѣда нѣмецкого канцлера выголошена дня 3 с. м. въ нѣмецкôмъ парляментѣ при нагодѣ внесеня поставленого Виндгорстомъ въ справѣ знесеня закона о експатріяціи. Внесенье се, сказавъ кн. Бисмаркъ, есть капелюхомъ Геслера, передъ котрымъ правительство мало бы покоритися. Ôнъ покликуєся на давнѣйшй поясненя министра Гослера, высказанй въ прускôмъ соймѣ, пôсля котрыхъ законъ сей заведеный въ Прусахъ лишь зъ конечности зô взгляду на польскй части краю. Польске повстанье зъ 1863 р. и выйшовшй зъ сего замѣшаня дали доказъ небезпеченьства положеня въ нѣмецко-польскихъ сторонахъ краю. Тамъ могли-бы настати знову ôтносины, середъ котрыхъ законъ такій бувъ-бы знову конечный. Єму роблятъ закиди, що ôнъ не користає зъ теперѣшнои бôльшости парляменту, але управа державна нѣмецкого народу, котра-бы була сказана на пôдмогу куріи римскои, неудержалась-бы довго. Труднôсть лежитъ въ центрумъ, котре зъ тактичныхъ причинъ лучится съ вольнодумными и не хоче мира. Оно все перешкоджує, скоро лишь доходитъ до мира съ куріею; точка тягости центрумъ лежитъ поза Нѣмеччиною, противгогенштавскй тенденціи середныхъ вѣкôвъ жіютъ въ нихъ ще дальше. Ôнъ (кн. Бисмаркъ) не мавъ-бы нѣчого противъ того, коли-бъ и до конкордату прійшло, щобы поставити лишь разъ границѣ жаданямъ центрумъ. Але дружбы центрумъ не можна позыскати за такй дробницѣ; оно жадає чогось бôльше. Правительство мусить шукати въ Римѣ якійсь modus vivendi съ своими католицкими пôддаными. Жаданя куріи однакожь ôтъ самого початку переговорôвъ въ 1878 съ Маселою значно збôльшилися. Тогды уважали заведенье посольства пруского за велику концесію, однакожь ôтъ наглои смерти кард. Франки настала застоя. Єго (кн. Бисмарка) загнали до борбы съ церквою лишь неоспоримй доказы, що въ захôдныхъ Прусахъ, пôдъ проводомъ духовеньства настала полонизація; тому постарався ôнъ о знесенье католицкого ôтдѣлу при министерствѣ вѣроисповѣдань, котре стояло пôдъ вплывомъ польскихъ магнатôвъ. Коли по смерти кард. Франки переговоры знова розпочались, ôнъ зачавъ ôтъ концесій, що однакожь не довело до цѣли. Ще минувшого року було обсадженье познаньского архіепископства дуже близьке, але сему перешкодили нѣмецкй вплывы въ Римѣ, котрй доказували, що треба лишь сильно напирати на правительство и вести борбу при выборахъ а Прусы будутъ мусѣли уступити. Задля того дальшй концесіи неможливй. Мы чекаємо теперь на концессіи куріи, доки се не наступитъ доси за моєю волею и въ сѣй справѣ не будутъ данй якй небудь уступки. Для того не хочемо зробити и сеи малои концесіи, тымъ бôльше, що якъ разъ теперь ведутся переговоры въ справѣ обсадженя гнезненьско-познаньского епископства, а пруске правительство не дасть свого placet жадному пралатови, котрый-бы симпатизувавъ съ змаганями ôторваня захôдныхъ Прусъ и Познаньщины и годився съ т. зв. польскою революціею. На закиды Виндгорста, що канцлеръ нѣмецкій стремитъ лишь до розвязаня парляменту, ôтповѣвъ кн. Бисмаркъ, що такій поступокъ зъ єго стороны бувъ-бы хиба лишь доказомъ, що ôнъ при такôй бôльшости не може вже рядити. На послѣдокъ заявивъ ще кн. Бисмаркъ, що ôнъ стоитъ сильно при своѣмъ принципѣ: Жадныхъ концесій безъ концесій зъ противнои стороны. Правительство потребує оружія противъ агитацій польскои шляхты и духовеньства, а то тымъ бôльше, коли ще и центрумъ держится слôвъ нунція Мелія, котрый сказавъ: Намъ може помогчи лишь революція.

Россія. Велеградске торжество не дає спокою декотрымъ россійскимъ газетамъ. Самъ разомъ жалуєсь „Варш. Днев.“, що анѣ славяньске благотворительне общество анѣ святѣйшій синодъ не роблятъ ôтповѣдныхъ приготовлень до празднованя тысячлѣтныхъ роковинъ смерти св. Методія. Одинокою причиною до сего було-бы лишь, каже згадана газета, що заходитъ обава, щобы не розбудити знову панславизмъ и незанепокоити нимъ заграницю. Зъ другои стороны знову дозволяєся австрійскій панславизмъ вымѣреный противъ Россіи. Зъ сего взгляду дозволяєся кожда демонстрація и кожда агитація вымѣрена противъ Россіи. Дежь есть таке право народне, котре-бы заказувало Россіи те, що другимъ державамъ дозволено? Въ ôтповѣдь на се пытанье каже „Варш. Дневн.“, що Россія сама сотворила собѣ таку ситуацію. — По поводу торжества св. Методія маютъ въ Петербурзѣ россійскй дамы ôткрыти институтъ для славяньскихъ дѣвчатъ, котрй посѣщаютъ россійскй институты наковй. Складки въ сѣй цѣли вже розпочалися.

Франція. На порядку дневнôмъ французского сенату поставлено двѣ важнй справы именно кредитъ для Тонкину и законъ о выборѣ сенату. Справозданье, яке выробивъ Жоре въ першôй справѣ высказує наглу потребу залагодити сю справу якъ найскорше, щобы правительство мало средства выступити въ Тонкинѣ съ повною силою и рѣшимостею. Здаєся, що сенатъ значною бôльшостею ухвалитъ кредитъ. Що до выбору сенату, то якъ доноситъ „Paris“ обѣ палаты годятся въ сѣй справѣ. Доказомъ сеи згоды есть такожь, що сенатъ принявъ внесенье Демоля, пôсля котрого выбôръ дожизненныхъ сенаторôвъ має наступити доперва по санкціи нового закона. Наколи-бъ сенатъ въ своѣй бôльшости не годився на знесенье на будучнôсть дожизненныхъ сенаторôвъ, то безперечно бувъ-бы непринявъ сего внесеня. — Въ справѣ продаия египетскихъ канонъ Хинамъ пишутъ до „Repub. Franç.“ що слѣдує: Передъ трема недѣлями довѣдався Бареръ, що министеръ вôйны продавъ нѣмецкому купцеви въ Каирѣ именемъ Бушь 300 канонъ, котрй мали вже перевозитися кораблями до Хинъ. До сихъ канонъ додано ще певне число набоѣвъ и куль. Цѣлый торгъ бувъ залагодженый въ якъ найбôльшôй тайни за суму 250.000 франкôвъ. Тогды французскій консуль довѣдавшись о тôмъ, пôшовъ до Нубара паши и зажадавъ, щобы ôнъ скинувся зъ сеи продажи. Нубаръ дуже налякався. Ôнъ звинявся въ рôжнй способы: то вказувавъ на злй финансы Єгипту, то знову казавъ, що Бошь жадає великого ôтшкодованя, а на послѣдокъ заявивъ, що арматы останутся въ Єгиптѣ, але порохъ мусить бути проданый — 1,688.200 кильогр. по 11 сантимôвъ за кильограмъ. Мимо того Бошь не хотѣвъ зречися ôтшкодованя за арматы и зажадавъ за нихъ 700.000 франкôвъ.

Испанія. Цѣла Испанія станула теперь въ опозиціи противъ министерства просвѣты, котрого розпорядженя по цѣлôмъ краю высмѣваются. Недавнй непокоѣ студентôвъ закôнчилися тымъ, що и студенты университетскй не хотятъ ходити на выклады и професоры университету мадридского роблятъ опозицію супротивъ министерства просвѣты. Они внесли знову енергичный протестъ супротивъ Пидаля, котрый недозволивъ скликати раду университетску. Професоры жадали именно, щобы рада университетска обдумала средства для забезпеченя интересôвъ професоровъ и щобы зажадала сатисфакціи за публичне нарушенье правъ и привилеѣвъ университету, звѣстно бо, що пôдчасъ непокоѣвъ студентскихъ поліція впала до университету и мимо протесту зô стороны ректора арештувала кôлькохъ студентôвъ а ректоръ бувъ ôттакъ змушеный податися до димисія. Всѣ либеральнй журналы дуже обрушенй на клерикального министра просвѣты, тымъ бôльше, що клерикальнй журналы выступаютъ дуже завзято супротивъ вôльности университетôвъ и жадаютъ, щобы публична наука була пôдчинена догматамъ католицкои церкви. Тымъ часомъ стрейкъ мадритскихъ професорôвъ и студентôвъ тревае дальше мимо погрозы правительства.

НОВИНКИ.

— **Ôтъ дра Юліяна Целевича**, професора рускои гимназіи у Львовѣ, одержуємо слѣдуючи допись: „Намѣряючи оголосити друкомъ збôрникъ грамотъ и всѣлякихъ важнѣйшихъ документôвъ историчныхъ, ôтносячихъ ся до Скита Манявского, а ôтшуканыхъ мною въ архивахъ и библіотекахъ львôвскихъ, вразъ съ розправкою про основанье, розвôй и знесенье того монастыря, звертаюся до Высокодостойныхъ Родимцѣвъ, передовсѣмъ до Отцѣвъ духовныхъ, щобы зволили ласкаво на мôй власный коштъ мене увѣдомити, коли-бъ де знайшовся якій памятникъ або яка звѣстка исторична, або хоть бы легенда устна, дотычно того темату. Осмѣляюсь при тôмъ примѣтити, що найбôльше дотычныхъ памятокъ могло заховатися въ слѣдуючихъ мѣсцевостяхъ и ихъ окрестности: въ самôй Манявѣ, де знаходилась обитель, дальше въ Угорникахъ (коло Огыніѣ), въ Товмачи и Коломыи, де були якійсь часъ такожь монастырки (православнй), пôдчиненй Скитови, а въ конци на Буковинѣ въ Мамаѣвцяхъ, въ Сучавици и въ Черновцяхъ. Чейже не ôтмовлятъ менѣ Высокоповажанй Родимцѣ помогчи въ працѣ около поясненя хоть-бы лише однои картины питомои нашои исторіи. Остаюсь съ глубокимъ поважаньємъ *Дръ Юліянъ Целевичъ*, професоръ при академ. гимназіи у Львовѣ.

— **Обще рôльничо-кредитне Заведенье** выплатило вчера (на книжочки) 17 000 зр. львôвскому вдовичо-сирôтскому фондови на выкупно заставленыхъ цѣнныхъ паперôвъ того-жь фонду (въ вартости 23.000 зр.) на выплату сегорôчнои запомоги.

— **Гр. Адальбертъ Дѣдушицкій**, консерваторъ краевый, спросивъ сими днями до комисіи археол. кромѣ дѣйстного члена тои жь комисія ще дра Ом. Огоновского и слѣдуючихъ историкôвъ-Русинôвъ: Вп. о. В. Ильницкого и професорôвъ рускои гимназіи пп. Вахнянина, дра Целевича, дра Калитовского и П. Скобельского. Ухвалено скликати зъѣздъ археологôвъ рускихъ и польскихъ до Львова на першѣ днѣ великихъ ферій, де черезъ три днѣ будутъ ôтчитуватися науковѣ розправы такъ въ рускôмъ якъ и въ польскôмъ языцѣ. Зъ нашихъ историкôвъ приняли рефераты Вп. пп. дръ Ис. Шараневичь, дръ Ом. Огоновскій, дръ Юл. Целевичь и дръ Ом. Калитовскій, а есть надѣя, що зголосятся съ своими рефератами и нашѣ историки зъ-за кордону. Рôвночасно буде отворена также и выстава археологична и етнографична. По трехъ дняхъ, заповненыхъ ôтчитами и рефератами, наступитъ наукова екскурзія до розкопокъ галицкихъ, до Розгôрча (до бовдръ) и до Богородчанъ, де знаходится въ рускôй церквѣ мѣскôй славный иконостасъ зъ колишнои церкви Скитскои Воздвиженія Ч. Хреста.

— **Вокально-музыкальный вечеръ** ôтбудеся заходомъ „Рускои Бесѣды“ въ Тернополи, въ сали театральнои, дня 9 (21 л.) грудня 1884 р. Продукція начнутся о 7 годинѣ вечеромъ пôсля програмы, котра напередъ въ часописяхъ оголошена и при входѣ салѣ роздавана буде, а по укôнченю продукціи наступитъ въ комнатахъ „Бесѣды“ спôльна товариска забава. Выдѣлъ „Р. Бесѣды“ мае надѣю, що цѣла Подôльска Русь схоче при сѣмъ случаю повне свое житье заявити и якъ найчисленнѣйшу возьме въ тôмъ вечерѣ участь — и для того розôслала запросины съ вступными картами. Належитôсть за карты проситъ найдальше до 3 (15 л.) грудня надсылати пôдъ адресою: „Товариство Руска Бесѣда въ Тернополи“; до того самого речинця и пôдъ тою самою адресою належитъ звернути карты, зъ котрыхъ за для якои перешкоды ужитокъ не буде можливый, въ противнôмъ бо случаю карты, котрѣ не надôйдутъ або за котрѣ належитôсть надôслана не буде, узнаются за неважнѣ и другимъ особамъ продадутся. Понеже число картъ вступныхъ обмежене, для того проситъ Выдѣлъ „Р. Бесѣды“ Всеч. Отцѣвъ, котрѣ бы хотѣли взяти карты для селянъ, щобы скоро зголосилися, бо по-надъ установлене число карты выдаватися не будутъ. Цѣна мѣсць: крѣсло 1 зр., льожа 5 зр., вступъ на салю 40 кр., а для селянъ и молодежи школьнои 25 кр. Вступъ на забаву въ комнатахъ „Бесѣды“ вôльный. — При тôй случайности запрошуе Выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ всѣхъ П. Т. членôвъ на „Загальнѣ зборы“, котрѣ того самого дня межи 2 а 4 годиною по полудни въ комнатахъ товариства, въ камениця Дра Ляндава въ ринку пôдъ ч. 4 ôтбудутся. Програма зборôвъ слѣдуюча: 1. Справозданье уступаючого Выдѣлу. 2. Справозданье касове. 3. Выбôръ нового Выдѣлу. 4. Внесеня членôвъ. Початокъ зборôвъ точно о 2 годинѣ. Упрашаеся о численну участь. — *Ôтъ Выдѣлу „Рускои Бесѣды“*.

— **Товариство рускихъ академикôвъ „Союзъ“ въ Черновцяхъ** буде обходити память десятои рôчницѣ свого основаня товарискимъ вечеркомъ дня 1 (13) грудня с. р. въ сали готелю „пôдъ Кронпринцомъ“ и мае честь запросити на тое торжество всѣхъ своихъ членôвъ почетныхъ, основателѣвъ и спомагаючихъ, якъ также и всѣхъ бувшихъ дѣйстныхъ членôвъ. Ôтъ товариства „Союзъ“ въ Черновцяхъ. *Олимпъ Андр. Воляньскій*, голова; *Григорій Ганкевичь*, секретарь.

— **Вп. о. Стефанъ Качала** приславъ на руки редакціи „Дѣла“ слѣдуючѣ жертвы на народнѣ цѣли: для убогихъ ученикôвъ рускои гимназіи 5 зр.; для убогихъ ученикôвъ рускои школы вправъ у Львовѣ 5 зр.; для убогихъ ученикôвъ рускои народнои школы при школѣ Пирамовича у Львовѣ 5 зр.; для „Академичного Братства“ у Львовѣ 5 зр; для товариства „Рускихъ женщинъ“ въ Станиславовѣ 5 зр.; для товариства „Рускихъ дамъ“ у Львовѣ 5 зр.; на словарь Евг. Желеховского 4 зр. и на „Руско Украиньску Библіотеку“ 1 зр., — разомъ 35 зр. а. в.

— **На руске дѣвоче воспиталище въ Перемышли** зложили въ Банялюцѣ и прислали на руки редакціи „Дѣла“: Теодоръ Пистеличь 1 зр.; Саво Миличь 80 кр.; Симо Пистеличь 1 зр.; Спасоя Бабичь 1 зр.; Лазарь М. Поповичь 1 зр.; Митеръ Дабовичь 1 зр.; Нико Пистеличь 1 зр.; Томо Милошевичь 1 зр.; Никола Гайдичь 2 зр.; Іово Михайловичь, парохъ зъ Кола 50 кр.; Гаджи Дервишага Гусичь 1 зр.; Гаджи Гамидъ Гусейджиновичь 1 зр.; Селимъ-бегъ Дзиничь 60 кр.; Муго Имановичь 1 зр.; Неджибъ Ефендія Демировичь 1 зр.; Самуилъ Барухъ 1 зр.; Александеръ Бенакъ 1 зр.; Небодаръ Буянъ 1 зр.; Дръ Чалоговичь 60 кр.; Алфонсъ Клофуторъ 50 кр.; Иванъ Мадонъ 50 кр.; не хотѣвшѣ бути назваными 2 зр. 50 кр.; Корнилій Чайковскій 2 зр., — разомъ 24 зр. а. в. — Въ имени всѣхъ рускихъ патріотôвъ дякуемо найсердечнѣйше всѣмъ Вп. Дателямъ. Дай Боже ôтдячитись!

— **Выдѣлъ руского товариства академ. „Сѣчь“ у Вѣдни** складае щиро-сердечну подяку Вп. добродѣеви Захаріи Павлюхови, мужеви звѣстному зъ своеи жертволюбности патріотичнои, а свому давному членови, — за щедрый даръ 20 зр. въ користь нашого товариства. — *Ôтъ Выдѣлу „Сѣчи“*.

— **На весѣлю въ Чернѣевѣ пôдъ Станиславовомъ** въ половинѣ минувшого мѣсяця були мы свѣдками слѣдуючого прекрасного случаю. По вѣнчаню п. Атанасія Заячкôвского, ц. к. инспектора податкового зъ Бялои, съ п. Юліею Давидовичѣвною, зôбравъ Вп. о. Іосифъ Заячкôвскій, достойный отець пана молодого, всѣхъ гостей до одной комнаты, взявъ свою сынову пôдъ руку и такъ промовивъ: „Бувъ колись у насъ на Руси старый звычай, що гостѣ на весѣлю до молодои дары пропивали. Се бувъ нашь давный „пропôй“. Але отся моя сынова Юлія такого „пропою“ ôтъ Васъ не жадна; досй мала дбалого батька, а ôтъ теперь мае мужа. Але я знаю другу руску дѣвчину, бѣднѣйшу ôтъ сеи, що мусить дѣвочими грудьми важко на хлѣбъ насущный зароблята, до того тяжко покрьяджену, — бо, бачте, посмѣла рускѣ стишки писати... До тои рускои дѣвчины пропіймо свои дары.“ По тôй сердечнôй промовѣ о. Іосифа молода Юлія зъ Давидовичѣвъ зôбрала въ однôй хвили ôтъ достойныхъ гостей 34 зр. Проф. Ж. зъ Станиславова докинувъ на другій день ще свою ленту 1 зр., — отже разомъ 35 зр. а. в. Того-жь вечера зложили ще Вп. Гостѣ весѣльнѣ въ Чернѣевѣ 10 зр. 20 кр. на руки дра Тефиля Окуневского на запомогу ново-завязанои читальнѣ рускои въ Станиславовѣ.

— **Зъ Одессы** доносятъ, що украиньска опера, „Рôздвяна нôчь“ Лисенка була грана въ тамошнôмъ театрѣ другій разъ, и то далеко удачнѣйше, якъ перший — П. Феерчакъ, инспекторъ І-шои гимназіи въ Одессѣ, буде держати тамъ ôтчиты „О угорско-рускôй литературѣ“. П. Феерчакъ, сынъ руского священика зъ угорскои Руси, ôтъ давна вже занимаеся розслѣдами сучасного руху суспôльного и литературного угорскихъ Русинôвъ — и вже въ 1871 роцѣ напечатавъ въ журналѣ „Бесѣда“ статью пôдъ заг. „О руху житя народного въ угорскôй Руси“.

— **Другій сегорôчнѣ вечерницѣ „Академичн. Братства“** ôтбулися въ суботу, 6 л. грудня, въ комнатѣ товариства. Присутнѣ — мѣжь котрыми бачили мы двѣ нашѣ молодѣ писательки, Вп. Юлію Ш. и Клементію П., — слухали съ незвычайною увагою ôтчиту тов. Е. Козакевича п. заг. „Згадка про Володимира Навроцкого“ пôсля обширнѣйшои житьеписи, помѣщенои въ І-шôмъ томѣ выдаваныхъ „Кружкомъ статистично-етнографичнымъ“ творôвъ Вол. Навроцкого. Ôтчитъ сей бувъ тымъ бôльше занимаючимъ, що въ нѣмъ прелегентъ представивъ съ повною правдивостею и щиростею житье покôйного за академичныхъ часôвъ, его боротьбу о хлѣбъ насущный — житье, яке мѣжь нашою молодежею также и въ нынѣшныхъ часахъ лучаеся. Въ кôнци ôтчиту заявивъ прелегентъ, що І-шій томъ творôвъ Вол. Навроцкого вже опустивъ друкарню и поручивъ присутнымъ се цѣнне дѣло. Декламаціи чули мы двѣ: „Весну и зиму“ О. Кониського ôтдекламувавъ дуже удачно тов. Зобкôвъ, а „Глека“ А. Метлиньского тов. Калитовскій съ правдивымъ зрозумѣньемъ и ôтданьемъ гумористичнои стороны сеи поезіи. Ôтчитъ и декламація переплѣтали хоры „кружка музичного“. Въ спѣвахъ зауважали мы значный поступъ. Зъ сихъ вечерниць вышли мы съ пересвѣдченьемъ, що тов. „Академичне Братство“ силами, якѣ мы мали случайнôсть на двохъ вже вечерницяхъ пôзнати, окрѣплене помочею другихъ товариствъ, именно „Рускою Бесѣдою“, — могло-бъ уряджувати вечерницѣ на ширшу скалю съ забавами товарискими, якъ се уряджуе н. пр. „Руска Бесѣда“ въ Тернополи и другѣ того рода товариства на провинціи. Въ сей спосôбъ житье товариске мѣжь львôвскими и поблизькими Львову Русинами розбудилось-бы, — а products спôльне спознанье не лишилось-бы безъ спасенныхъ наслѣдкôвъ.

Львôвскѣ христіяньскѣ купцѣ маютъ нынѣ вô второкъ дня 9 н. с. грудня зôбратися о 7-ôй годинѣ въ сали ратушевôй, щобы порадитися надъ своимъ положеньемъ. Станъ купецкій у Львовѣ ôтъ якогось часу чогось упадае и случаѣ невыплатности и конкурсôвъ не суть у Львовѣ зовсѣмъ рѣдкими. Що се лучаеся жидôвскимъ гандлярямъ, тому не можна зовсѣмъ дивуватися, бо они розпочинаютъ звычайно свои дѣла чужими грôшми а невыплатнôсть есть лишь консеквенціею браку закладового капиталу; но побôчь жидôвъ бачимо также, якъ порядни христіяньскѣ фирмы завѣшуютъ свои выплаты, а зъ тыхъ колись дуже реномованыхъ и поважаныхъ „магазинôвъ“, що давнѣйше займали найбôльшѣ локалѣ, вже ледви мала частина лишися.

— **Рускому театрови** перeѣхавшому недавно зô Львова до Перемышля ведеся тамъ — якъ зачуваемо — дуже зле. Мы допускаемо, що лишь хиба теперѣшна дуже непріятна погода тому выновата, що нашь театръ рускій свѣтитъ въ сали пустками. Мимо того однакожь звертаемося съ прошеньемъ до всѣхъ щирыхъ Русинôвъ въ Перемышли, щобъ не дали унивати нашôй рôднôй оценѣ и не жалѣли хочьбы навѣть трохи труду для пôддержаня одинокои институціи, котра плекае рôдну штуку и ширитъ рôдне слово. Симъ сповнятъ лишь свôй обовязокъ патріотичный.

— **Громада Божикôвъ** пов. пôдгаецкого купуе за радою о. Стеткевича 400 моргôвъ лѣса ôтъ тамошного властителя бôльшихъ посѣлостей. Позаякъ громада не мае потрѣбнои до закупна сумы въ готовыхъ грошехъ, то бере пожичку въ краевôмъ банку у Львовѣ въ высотѣ 17.000 зр.

— **Имѣнье Ясенѣвъ польный** коло Городенки купивъ на власнôсть Романъ Криштофовичь зъ Залуча за суму 320 000 зр.

— **Новый спосôбъ численя часу**. Кореспондентъ однои англійскои газеты доноситъ, що директоры астрономичного институту въ Гриничь (Grenwich) рѣшили ôтъ 1 сѣчня 1885 р. завести змѣны въ методѣ численя часу. День буде числитися ôтъ пôвночи до пôвночи такъ, що годины будутъ означенѣ цифрами 0—24 и то въ такій спосôбъ, що перша година по полудни буде означена числомъ 13, друга по пол. числомъ 14 и т. д. Нову методу численя заведутъ заразъ англійскѣ желѣзницѣ въ своихъ розкладахъ ѣзды а черезъ то усунеся именно тая недогôднôсть, яка есть сполучена съ означеньемъ годинъ передъ и по полудневыхъ. Лондоньскѣ газеты торговельнѣ и промысловѣ трактуютъ тую вѣдомôсть серіозно а въ виду того можна сподѣватися, що гадка англійскихъ астрономôвъ зробитъ переворотъ въ дотеперѣшнôй методѣ численя часу и пріймеся не лишь въ Англіи, но въ цѣлôмъ цивилизованôмъ свѣтѣ.

— **Перерва на желѣзници**, яка наступила була дня 5 с. м. сталася зъ слѣдуючои причины. Въ ночи зъ д. 4 на 5 с. м. була въ сторонахъ Пелкиня страшна буря и вѣтеръ навѣявъ бувъ на крижôвници стаціи Пелкинье купу пѣску майже метеръ высоку. Коли отже рано о 3 годинѣ надъѣхавъ поѣздъ краковскій льокомотива заѣхала въ пѣсокъ, загрязла въ нѣмъ въ першôй хвили а ôттакъ выточилася зъ шинъ и перевернулася на бôкъ. Въ наслѣдокъ сего стиснула и выкривила два першѣ вагоны т. е. вагонъ пакунковый и почтовый. Потрясенье було такъ сильне, що особы котрѣ въ другихъ вагонахъ спали, поспадали на землю. Топникъ на льокомотивѣ зôставъ досить тяжко ушкодженый а кондукторови, що бувъ тогды якъ разъ въ вагонѣ пакунковôмъ не сталося нѣчого.

— **Мазуры колонисты**. До „Р. Рады“ пишутъ зъ пôдъ Отынія: О Мазурахъ, котрѣ осѣли въ Голосковѣ, говорятъ, що нашѣ люде терпятъ ôтъ нихъ непріятности. Они жіютъ такъ, що нашѣ рускѣ люде не могли бы такъ жити: всѣ и все въ однôй хатѣ. Паны жалуютъ теперь дуже, що ихъ привели сюды, бо не можутъ дати собѣ съ ними рады. Гр. Коморовскій въ Гаврилôвцѣ вже ôтступивъ ôтъ угоды съ Мазурами, бо пôзнавъ, якѣ они люде. Въ Голосковѣ суть ще два Мазуры, що брали участь въ звѣстнôй ворохобни въ 1846 р. — Такъ то, такъ, то не нашѣ смирнѣ и миролюбивѣ селяне!

— **Речинець до рукополаганя** въ священики епархіи перемыскои назначеный на день 23 л. грудня 1884.

— **Именованя и опорожненѣ посады**. Едмундъ Гецлингеръ именованый совѣтникомъ выс. суду кр. у Львовѣ переѣхавъ вже зъ Черновець до Львова. — І. Волчиньскій асистентъ заведеня положничого въ Чернôвцяхъ именованый професоромъ школы акушерокъ тамже. — Францъ Газель именованый старшимъ инжинеромъ при дирекціи почтъ и телеграфôвъ у Львовѣ. — Министерство торговлѣ именувало Генрика Камиля комисаремъ для выкупна грунтôвъ пôдъ желѣзницю Стрый Бескидъ. — Въ Нижанковичахъ опорожнена посада нотаря; речинець до 15 грудня с. р. — При дирекціи почтъ и телеграфôвъ у Львовѣ опорожненѣ 6 посадъ почтовыхъ асистентовъ; речинець до 26 грудня с. р. — Въ Добровлянахъ опорожнена посада почтового експедіента; речинець до 27 грудня с. р.

— **Незвычайне явище**. Передъ кôлькома днями появилася у Львовѣ межи 7 а 8 годиною рано въ пôвнôчно-заходнôй сторонѣ мѣста дуга. Зô взгляду на пору року и пануючѣ морозы есть се явище на кождый случай феноменальне.

— **Въ справѣ пожарôвъ въ Дукли** въ ночи 18 липня и 16 жовтня выкрыло судове слѣдство, що причиною обохъ пожарôвъ було пôдпаленье. Пôдозрѣныхъ о злочиньство пôдпаленя вже увязнено. Суть ними жидъ Мортко Кольберъ, властитель реальности въ Дукли и зарôбникъ Андрѣй Выхованець. За третымъ звѣстнымъ лишь пôдъ именемъ „Іосифа зъ Венгеръ“ слѣдитъ жандармерія.

Вѣсти зъ Аепархіи Львôвскои.

Президія ц. к. намѣстництва годится на канон. институцію оо.: 1) Виктора Даніила Бахталовского на пар. Яблонôвъ, дек. гусятиньского и 2) Мих. Марморовича на Фитькôвъ, дек. надвôрняньского.

Презенту на Ляцке шляхотске, дек. тысменицкого, одержавъ о. Іосифъ Кустиновичь зъ Дуплискъ.

Введеный яко сотрудникъ въ Росохачи, дек. скальского, о. Володим. Карачевскій.

Вѣсти зъ Епархіи Перемыскои.

Именованя. О. Юліянъ Кривицкій, першій сотрудникъ въ Самборѣ, поставленый катихитомъ при 8 клясовôй мужескôй школѣ въ Самборѣ. О. Францъ Рабѣй, дотеперѣшный завѣдатель капеляніи въ Спрыни, поставленый другимъ сотрудникомъ и катихитомъ при 7 клясовôй женьскôй выдѣловôй школѣ въ Самборѣ. — О. Максимъ Конко, ново-поставленый пресвитеръ, поставленый настоятелемъ ризницѣ при престольнôмъ храмѣ и катихитомъ при женьскôй школѣ за Сяномъ въ Перемышли. — О. Левъ Воляньскій поставленый префектомъ сѣменища и лишеный яко катихитъ при семинаріи женьскôй въ Перемышли.

В ПОСМЕРТНѢ ВѢСТИ.

‡ **О. Филаретъ Недельскій**, парохъ зъ Сернокъ середныхъ, деканата рогатыньского, упокоився дня 28 падолиста с. р. въ 51 роцѣ житя а въ 28 роцѣ священьства. Вѣчна ему память!

Подяка.

Дня 3 с. м. упокоився по тяжкôй подузѣ въ тутешнôмъ шпитали молодый учитель зъ Дмитра Дмитро Виджакъ, сынъ убогихъ селянъ, круглый сирота, — горяче серце, щирый рускій патріотъ, ôтданый всею душею свому званю учительскому. Въ имени безрôдного Покôйника складаютъ подписанѣ сердечне спаси-Богъ Впр. о. о. катихитови Александру Стефановичеви за ревне и жертволюбиве занятье похороном, дальше питомцямъ гр.-кат. духовнои семинаріи и Вп. о. Вишневскому, лат. катихиту сем. учит., за ихъ ласкавый спôвудѣлъ; также и Вп. сов. Ж. Савчиньскому, проф. И. Бѣчаеви и всѣмъ другимъ, котрѣ присутностею своею зволили почтити память Покôйника. У Львовѣ, д. 6 грудня 1884. *Методій Билиньскій*, учит. въ Пôдберезцяхъ. *Кароль Людвигъ*, учит. въ Брвицяхъ загôрныхъ.

Богословъ-приватистъ

(безъ цертификату)

не маючи удержаня, шукае якого-небудь занятя чи то у Львовѣ чи на провинціи. — Близша вѣдомôсть въ Редакціи „Дѣла“. (1—?)

I. Списъ жертвъ ôтъ комитетôвъ мѣсцевыхъ, надôсланыхъ на лотерію фантову въ дохôдъ дѣвочого воспиталища въ Перемышли, за часъ ôтъ 26 липня до 1 падолиста 1884.

I. Епархія Перемыска.

Председателѣ комитет. мѣсцевыхъ		Штукъ фантôвъ	Готôвка зр. кр.
Мих. Лятошиньскій, Ôльшаниця		—	5·—
Юст. Желехôвскій, Перемышль		9	—·—
Игн. Рынявець, Явôрки		—	5·—
Петро Назаревичь, Выслокъ дол.		1	—·—
Юст. Константиновичь, Климкôвка		—	16·15
Мих. Ковшевичь, Ульгôвокъ		—	12·28
Ант. Менцѣньскій	на руки председателя ком. мѣсцевого въ Сяноцѣ	—	5·—
Іоанъ Гамерскій		—	2·—
Ник. Ивановскій		—	2·—
Єронъ Борковскій		—	1·—
Іоанъ Криницкій		—	2·—
Мих. Товарницкій		—	2·—
Ем. Гриневецкій, Немирôвъ		—	10·39
Мих. Миколаевичь, Скоморохи		—	24·67
Іоанъ Мышковскій, Перегришка		—	14·—
Іоанъ Дрималикъ, Волоща		—	5·—
Кипр. Ясеницкій, Загочевье		—	1·72
Петро Тустановичь, Ялинъ		—	1·71
Алексей Гижовскій, Уличнo		—	10·—
Вас. Волошиньскій, Вербяны		6	7·—
Ник. Мацюракъ, Тростянець		—	10·75
Комитетъ въ Перемышли		76	191·02
Вас. Фидикъ, Розлучь		—	5·—
Іоанъ Сенета, Галôвка		—	3·—
Комитетъ въ Угновѣ		11	23·10
Вас. Крыницкій, Лѣнина вел.		—	7·—
Дръ Ант. Юзычиньскій, додатково		2	—·—
Софр. Кульматыцкій, Дахнôвъ		—	4·—
Дим. Билиньскій, Билина		—	4·—
Тома Шумило, Курылôвка		—	8·—
Іос. Шеховичь, Клоковичѣ		1	4·—
П. Желехôвска, Лубна		2	—·—
Юл. Чайковскій, Городище		1	—·—
Теодоръ Дорикъ, Ветлинъ		—	18·20
Юл. Добряньскій, Перемышль		6	—·—
Мих. Калимонъ	на руки Всеч. Іоана Грабовеньского.	—	5·—
Мих. Мртковскій		—	5·—
Ананія Юзичиньскій		—	5·—
С. Днѣстряньскій		—	5.—
Дръ Юл. Лужецкій, Перемышль		2	—·—
А. Поляньскій, Яблôнка		2	—·—
Вас. Габла, Устіянова		—	15·—
А. Вѣханьскій, Смерекôвъ		—	5·—
А. Гоздыньска, Ляшки		1	—·—
П. Яворска		1	—·—
Левъ Козаневичь, Мистковичѣ		18	15·38
Юл. Гладиловичь, Любачѣвъ		—	26·30
Людвикъ Заградникъ, Купновичѣ		4	5·—
Анг Волощакъ, Колодрубы		—	10·—
Іос. Лавровскій, Комарно (додатково)		—	5·—
Анатолій Вархолякъ, Мигова		4	—·—
Мих. Лазуркевичь, Теплицѣ		—	15·—
Ник. Боберскій, Злоцке		—	8·—
Клим. Пелеховичь, Ваневъ		—	11·—
І. Пастернакъ, Тылява		—	11·—
Іоанъ Копыстяньскій, Красна		—	8·70

(Дальше буде.)

Въ друкарни товариства им. Шевченка

(ул. Академична Ч. 8)

можна дôстати по вниженôй цѣнѣ:

Рочники часописи „**Правда**“:

Рочникъ	IV зъ р. 1870	за 2 зр.
„	V зъ р. 1872	„ 2 зр.
„	VI зъ р. 1873	„ 2 зр.
„	IX зъ р. 1876	„ 2 зр.
„	X зъ р. 1877	„ 2 зр.
„	XI зъ р. 1878 часть лит. 2 томы	„ 1 зр.
„	XII зъ р. 1879	„ 2 зр.
„	XIII зъ р. 1880 часть I	„ 50 кр.
	зъ р. 1884 часть II	„ 1 зр.

Крôмъ того можна набути:

„Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache“ von Dr. Emil Ogonowski за 2 зр. 25 кр.

Дальше можна набути слѣдуючѣ выданя б. редакціи „Правды“:

1. „Исторія руска Костомарова“, перекладъ Ол. Барвѣньского томъ I за 60 кр., т. II за 50 кр., т. III за 60 кр.; всѣ 3 томы разомъ за 1 зр. 50 кр.
2. „Свѣтоглядъ украиньского народа“, Нечуя, за 50 кр.
3. „Повѣстки и оповѣданя“, Нечуя, за 30 кр.
4. „Кайдашева семя“, повѣсть Нечуя за 80 кр.
5. Федьковича „Довбушь“, Заревича „Боднарѣвна“ и Федьковича „Якъ козамъ роги выправляютъ“ — по 10 кр.
6. „Галицко-руске письменство“ Драгоманова за 15 кр.

Книжки тѣ можна замôвити также черезъ тов. „Просвѣту“. (6—?)

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ ДЛЯ ГАЛИЧИНЫ

Порцеляны, Скла и товарôвъ мѣшаныхъ

У Львовѣ, улиця Трибунальска ч. 6.

Заложеный въ роцѣ 1845.

поручае англійскі

НОЖѢ и ВИЛКИ

столові и десерові, въ рôгъ або дерево оправні

НОЖѢ и ВИЛКИ столові и десерові зъ хиньского срѣбла.

1244 2—2

Конкурсъ

на уряджене рускихъ драматичныхъ представлень

Выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ, намѣряючи якъ дотеперь такъ и на будучность займатись оправами руского народного театру, взывае всѣхъ желаючихъ за спôвъудѣломъ и пôдмогою згаданого Выдѣлу уряджувати ôтъ 1 сѣчня 1885 до 31 грудня 1885 у Львовѣ и поза Львовомъ въ Галичинѣ рускі драматичні представленя, щобы въ сѣмъ дѣлѣ свои оферты Выдѣлови „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ (ул. Скарбкôвска, ч. 2, 1 поверхъ) найпôзнѣйше до дня 25 лат. грудня сего року надôслали.

Въ тôй офертѣ маютъ бути означені· 1) Имя крестне и родове и мѣсце пробуваня оферента; 2) число представлень, котрі ôнъ въ приближеню въ означенôмъ часѣ (ôтъ 1 сѣчня до 31 грудня 1885 р.) намѣряе урядити, съ примѣткою, кôлько зъ тыхъ представлень мае припасти на Львôвъ, и съ выказомъ силъ артистичныхъ, при якихъ представленя ôтбувались-бы, а також и репертоару, якій оферентъ посѣдае; 3) пôдмога, якои оферентъ ôтъ „Рускои Бесѣды“ жадае. Поодинокі точки контракту означатся пôзнѣйше межи Выдѣломъ а оферентомъ, котрого оферта буде принятою.

Прочі рускі газеты просимо о ласкаве повторенье сего конкурсу.

У Львовѣ, дня 1 грудня 1884.

Дръ Юл. Целевичь, заст. головы. (2—3) *Г. Цеглиньскій*, членъ Выдѣлу.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

1009 (119—?) поручае

Порошокъ дамскій парискій по 50 кр., **Lohse'a** по 80 кр., **Ravissante'a** по 60 кр. и **власного выробу** по 40 кр.

ПАЙЛѢПШОЮ

Бибулкою на Папиросы

есть правдива бибулка

LE HOUBLON

Выробу французского 1070 22—36

Фирмы CAWLEY & HENRY въ Парижи

Передъ наслѣдуваньемъ остерѣгаеся.

Тая бибулка лишь тогды есть правдивою, коли кожда еи чвертка мае стемпель **LE HOUBLON**, а кожда пачка заосмотрена понизше знаходячоюся маркою охоронною и пôдписомъ.

LE HOUBLON
500 FEUILLES
FORMAT FRANÇAIS
CAWLEY HENRY
C. C.
FABRIC^{NT} PARIS.
LE HOUBLON
Cawley & Henry
Prop^{res} du Brevet.
SEULS FABRICANTS.

Fac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Béranger à PARIS.

☛ По зниженой цѣнѣ!

Украиньскі гетьманы

Иванъ Виговскій

та

Юрій Хмельницкій

Ивана Левицкого (Нечуя).

(Правопись фонетична.)

Можна дôстати по **зниженôй** цѣнѣ 20 кр. (съ пересылкою 25 кр.) за примѣрникъ, за посредтвомъ „Дѣла“ и другихъ рускихъ часописей.

1214 (5—?)

Ч. 272.

Обвѣщенье конкурсу.

Въ цѣли наданя стипендіи зъ фундаціи бл. п. Франца Фронца о рôчныхъ 90 зр. а. в. оголошуеся конкурсъ.

Стипендія ся призначена для убогихъ, добрыми обычаями и добрымъ успѣхомъ въ наукахъ ôтзначаючихъ-ся ученикôвъ низшои гимназіи въ Перемышли, обряду греко-католицкого, съ выключеньемъ однакожь — пôсля волѣ фундатора — сынôвъ священикôвъ и дякôвъ.

Стипендію тратитъ ученикъ, коли укôнчитъ низшу гимназію або коли передъ укôнченьемъ еи перейде до якои другои гимназіи або до якого иншого наукового закладу, въ кôнци, коли не выкажеся добрыми обычаями и добрымъ успѣхомъ въ наукахъ.

Право наданя сеи стипендіи прислугуе товариству „Просвѣта“ у Львовѣ.

Убѣгаючі-ся о тую стипендію маютъ внести свои поданя черезъ ц. к. Дирекцію гимназіи въ Перемышли до центр. Выдѣлу товариства „Просвѣта“ у Львовѣ, найдальше до 20 грудня с. р., долучаючи метрику хрещеня, свѣдоцтво убожества и доказы дотыхчасового успѣху въ наукахъ.

Отъ центр. Выдѣлу товариства „Просвѣта“.

У Львовѣ, дня 18 падол. 1884

Дръ Омелянъ Огоновскій, голова.
Дръ Омелянъ Калитовскій, секрет.

Народный рускій

МОЛИТВЕНИКЪ

съ припорученьемъ и апробатою Преосвящ. Епископа Дра Сильв. Сембратовича,

получити можна

въ Торговли Мих. Дымета и у Конст. Урбана ч. 20 рынокъ Львôвъ,

оправні по 60 кр., 90 кр., 1 зр. 10 кр., 1 зр. 60 кр., 2 зр. 60 кр. и 3 зр. Для дамъ въ аксамитѣ по 4 зр., 4 зр. 50 кр., 5 зр. и 5 зр. 50 кр.

Брошурованый на велин. папери 1 зр. 1239 3—6

Купуючимъ бôльше примѣрникôвъ отвѣтный рабатъ!

БРАТЯ ЛЯНГНЕРЫ

У Львовѣ, улиця Галицка, число 16,

поручаютъ:

Сорочки мужескі бѣлі, гладкі, по цѣнѣ фабричной зр. 1·50, 1·80, 2, 2·50, 2·80 и 3; колорові „Оксфордъ“ по зр. 2·15 и 2·80; нôчні (гуцульскі) по 2·50.
Сорочки для хлопцѣвъ бѣлі, только въ однôмъ знаменитôмъ родѣ по зр 1·50.
Калисоны зъ „Calico“ домашнои роботы по зр. 1·20, 1·40 и 1·60.
Ковнѣрики штука по 20, 23 и 25 кр. Тузинъ по зр. 2·40 до 2·80.
Маншетъ пара 35, 40 и 45 кр. Тузинъ зр. 4 до 5
Хустки до носа ôтъ 15 до 60 кр. штука. шовкові 75—1·50.
Скарпитки бѣлі и колорові, пара ôтъ 15 кр. до 1·50 зр. Въ тузинѣ дешевше.
Хустки до шіѣ шовкові и вовняні ôтъ кр. 95 до зр. 7·50.
Краватки въ найбôльшôмъ выборѣ, **шлійки, спинки, щѣтки, гребенѣ, брытвы**.
Рукавички всякого рода. власного выробу, **пуляресы**, **пушки на тютюнъ, паперцѣ до цигаретъ** и т. п.
Цилиндры складані (chapeaux claques) тибетові зр. 5·50, атласові зр. 9
Кафтаники, споднѣ и **скарпитки** бавовняні, вовняні флянелеві и шовкові, также проф. Єгера
Камизельки волôчкові съ рукавами и **панчохи** до полёваня.
Папучѣ, мешты и **чоботы** фильцові, **пледы, коцики** англійскі.
Камашѣ фильцові, мужескі, пара зр. 1·50, высокі зр. 2·20.
Штильцы, камашѣ шкôряні до полёваня и до к ня, пара зр. 3·50—6.
Шапки зъ футра и сукна, шапки ранні **Фезы** турецкі по зр. 1·80.
Парасолѣ бавовняні, вовняні и шовкові ôтъ зр 1·20 до 10.
Плащѣ гумові въ рôжныхъ родахъ ôтъ зр. 10·50 до 28
Калошѣ мужескі, высші пара 4 зр., низші 3 зр, — дамскі высші 3·50 зр., низші 2·80 и 2·50 зр.
Перфумы, мыла, колоньска вода, пудеръ и т. п. 1253 (5—12)

Ôтъ трицятпяти лѣтъ заложена Торговля

В. СТАХЕВИЧА ВЪ ТЕРНОПОЛИ

поручае кромѣ богато устроеного

МАГАЗИНУ

рѣчей, ризъ, образôвъ и книгъ церковныхъ

1147 (21—?) такожь

ВЕЛИКІЙ СКЛАДЪ

выробôвъ ювилерскихъ,

золотыхъ, срѣбныхъ, зъ хиньского срѣбра

И ГОДИННИКÔВЪ ЖЕНЕВСКИХЪ

золотыхъ и срѣбныхъ.

☛ **По цѣнахъ найдешевшихъ.** ☚

„ПОРВАЛАСЬ НИТКА!“

Комедія на 4 справы.

Написавъ **Олександеръ Я. Кониській.**

☛ **Цѣна 30 кр. а. в.** ☚

Въ м. VIII-цѣ, сторôнъ 73. — Набути можна черезъ Редакцію „Дѣла“. Съ высылкою по-за Львôвъ 32 кр. за примѣрникъ.

☛ НА СВЯТА ☚

проситъ о найскорѣйші замовленя

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышли и Тернополи

на

Вино въ 4-литровыхъ барывкахъ по 80 кр., 90 кр., 100 кр. за литру; такожь дешевше: по 70 кр., 60 кр. и 50 кр. (барывку числится 50 кр.) Въ фляшкахъ ôтъ 50 кр. почавши за фляшку и высше.

Мѣдъ питный, славно званого выробу за литръ 100 кр.

Мѣдъ-патока . . .	за кил. 60 „
Сливки угорскі	40 „
Повила власного чистого выробу	32 „
Орѣхи волоскі	34 „
„ турецкі довгі . . .	80 „
„ „ круглі .	50 и 60 „
Мигдалы . . .	120 и 130 „
Розинки султаньскі .	56 и 68 „
„ великі съ кôстками	56 и 64 „
„ чорні дрôбні . . .	52 „
Фиги султаньскі . .	70 и 80 „
„ у вѣнци . . .	по 44 „

Дактелѣ . . .	за кил. по 90 кр.
„ Мароканьскі . .	160 „
Цикату найлучшу . .	170 „
Аранцини	140 „
Оплатки грубі по 1 кр., за 100 шт.	90 „

Чай К. и С. Поповыхъ въ Москвѣ въ оригинальныхъ ¼-фунтовыхъ пачкахъ по 65, 70, 80, 100 и 120 кр.
— инші по 150, 250, 350 и 500 кр. за 1 ф.
— высѣвки по 120, 140 и 165 кр. за 1 ф.

Оселедцѣ шкотскі великі по 12 кр. за пару, менші по 10 кр. при высылцѣ 5 кил.

Оселедцѣ Голендерскі великі по 12 кр. за штуку.

Сардины россійскі, барылки по 170—200 кр.

Горѣвки всякого рода.

Дрôждже Мавтнера найлучші по 1 зр. 20 кр. за кил.

Свѣтло церковне

при высылцѣ просто зъ фабрики по 92 зр. за лучшій, по 84 зр. за гôршій сортъ ôтъ 190 кил. кромѣ транспорту. Скринка даромъ. Найменша высылка 30 кил. — Можутъ бути розличнои величины свѣчки, зауважити однако мусимо, що дво и три фунтові, пакованї съ короткими, особенно столовыми, часами въ транспортѣ ломятся при неотвѣтнôмъ обходженю.

При замовленяхъ упрашаемо выразно подати, чи свѣчки маютъ бути церковні, чи столові. Столові суть (4, 5, 6, 7, 8 на фунтъ) коротші и грубші, звычайно до паукôвъ уживані або на прилѣпки.

(На свѣтло, зъ фабрики прямо высылане, треба чекати зо два тыжднѣ. Особливо передъ Святами фабрики занятї). Свѣтло зъ фабрики **„Apollo“** (найлучшои, но и найдорожшои) числится по 96 зр. ôтъ 100 кил. На высылку треба довше чекати.

Свѣтло изъ складôвъ зачисляеся дорожше, бо транспортъ, процентъ и всякі выдатки треба дочислити.

ЦВѢТЫ НА СВѢЧКИ ЗЪ МАТЕРІИ; пара по 1 зр. 20 кр., паперові по 80 и 100 кр.

КАДЫЛО МѢШАНЕ по 70 кр. за кил. 1208

ВÔСКЪ ЖОВТЫЙ при бôльшôмъ ôтборѣ по 1 зр. 50 кр. за кил.

Календарѣ, молитвословы, образки Святыхъ

получити можна на складахъ **въ Станиславовѣ и Перемышли.**

На всякі предметы зъ **хиньского срѣбра** зъ торговлѣ Christian-а принимае замовленя и посередничитъ Народна Торговля у Львовѣ.

1248 4—5

Квиты поборові на

ЛОСЫ МѢСТА КРАКОВА

головна выграна

ЗР. 25.000

найменша выграна зр. 30

☛ Тягненье вже 2 сѣчня ☚

Щобы такъ пожадані и певні

ЛОСЫ КРАЄВІ

якъ найбôльше розповсюднити, продаю такъ довго якъ довго выстае запасъ

поодинокі лосы		въ 11	мѣсячныхъ сплатахъ	по 2 зр.
три	„	въ 24	„ „	по 3 зр.
пять	„	въ 24	„ „	по 5 зр.

☛ Вже по уплатѣ першои раты належатъ всѣ выграні до купившого. ☚

За готôвку по курсѣ дневнôмъ.

По поводу надходячого тягненя, прошу о якъ найскорше замовленье.

При замовленяхъ зъ провинціи — найвыгôднѣйше почтовымъ переказомъ — прошу такожь о 15 кр. за оплату пересылки квиту поборового долучити. Послѣплаты почтові за дорогі.

Августъ Шеленбергъ

Дôмъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.

Выдавець и редакторъ: Иванъ Белей.

Зъ друкар

Пчт. Библіотека ц. к. Университета
(екз. обовязковый)
Львôвъ